

Sammanfattning av utredningen om Rösjökilen avseende Hagby

Bakgrund,(fr Sollentuna kommuns hemsida)

En analys av ekologiska landskapssamband i Rösjökilen är nu klar. Genom ny teknik har Sollentuna kommun i samarbete med Upplands Väsby, Vallentuna, Danderyd, Täby samt landstingets tillväxt, miljö och regionplaneringsenhet, TMR, tagit fram analyser som visar viktiga livsmiljöer och spridningsvägar för några rödlistade och fridlysta arter.

Resultaten kan användas för hållbar stadsplanering och förvaltning av känslig natur.

Det är första gången ett så stort område undersöks och första gången en av Stockholms gröna kilar analyseras på detta sätt. Målet är att visa ekologiska landskapssamband inom och över kommunernas gränser för att se vilka områden som är viktiga för olika arter och även vad de behöver för att sprida sig i landskapet. Kommunerna har nu gemensam kunskap om var i Rösjökilen det finns fungerande ekosystem och viktiga spridningsvägar för ett urval av bevarandevärda arter.

Projektet handlade om att identifiera ekologiska nätverk för arter inom tre grupper:

- tallevande insekter som behöver gammal tall,
- vildbin som behöver död ved och blomrikedom, och
- fladdermöss som använder våtmarker och lövskogar.

TNF sammanfattning över Hagbyområdet utgående från analysen

Fladdermöss

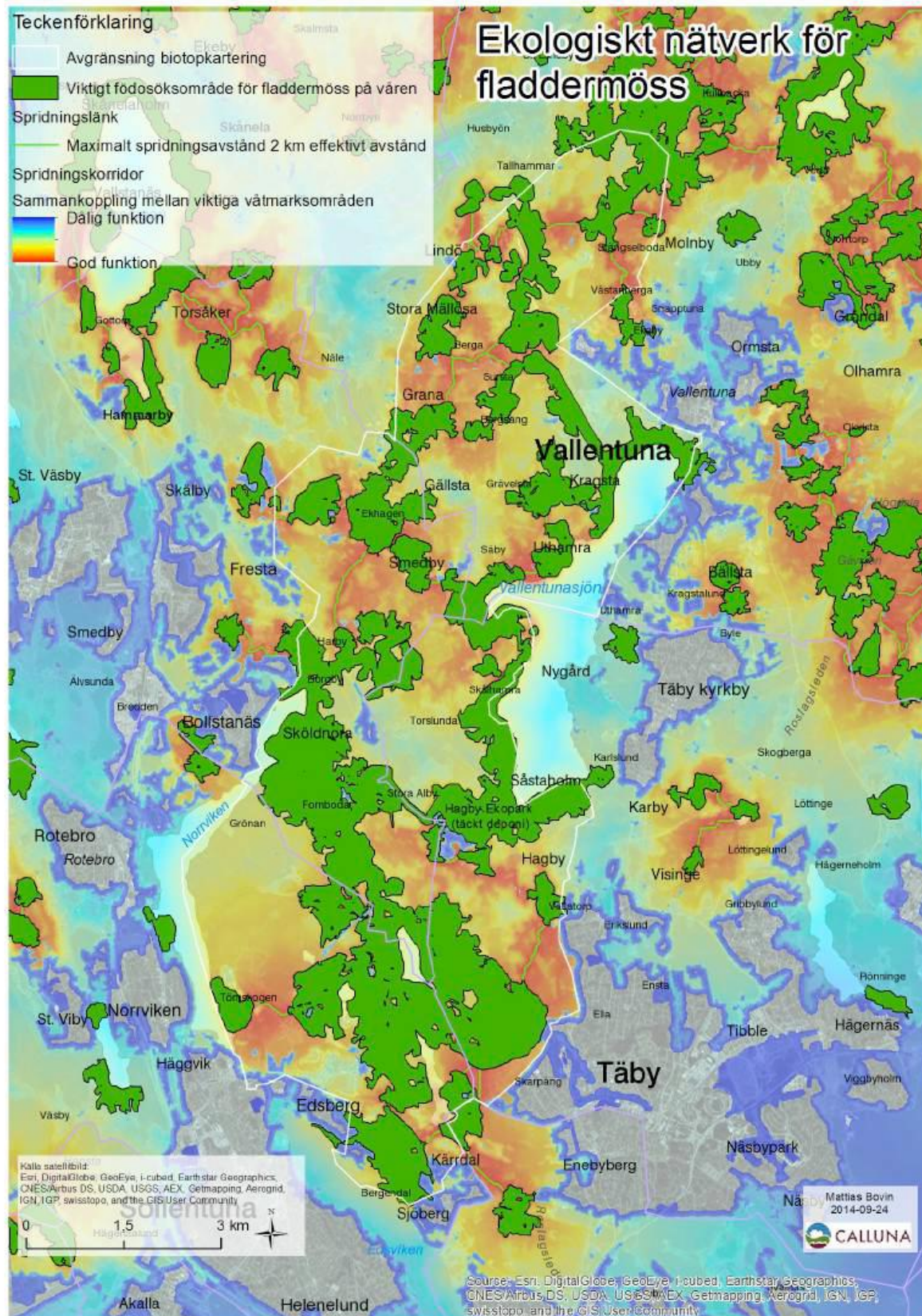
Kring Sköldnora, Fornboda, vattendraget öst om Hagby ekopark är en annan koncentration med bra habitat under yngelperiod. **Hagby ekopark** innehåller flera småvatten och öppna jaktmarker och lövskogsdungar, vilket gör att även

Hagby ekopark är ett av nätverkets viktigaste fladdermusområden.

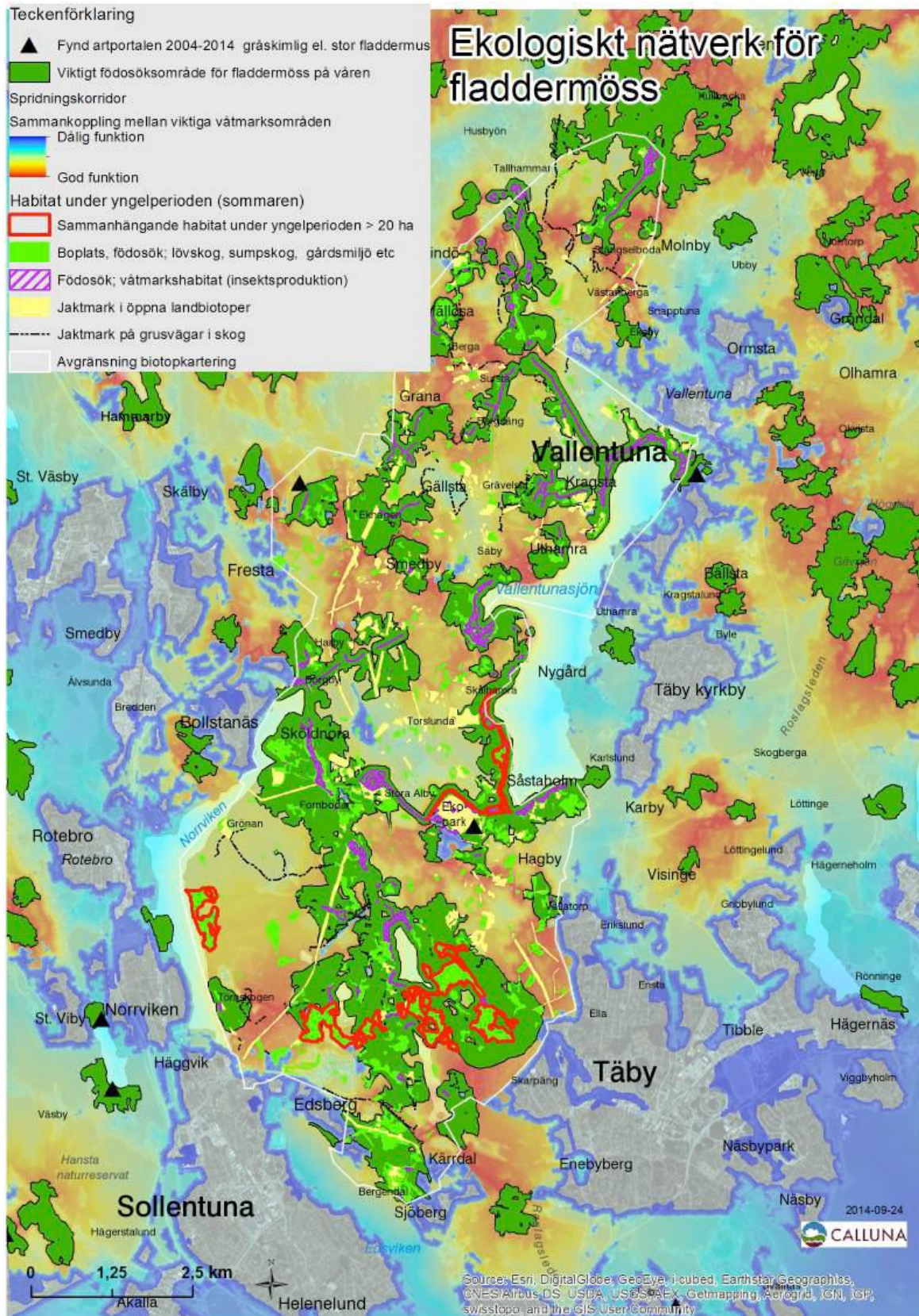
Fladdermöss är dessutom en artgrupp som man ofta behöver ta hänsyn till när naturområden eller gles bebyggelse detaljplanläggs. I Sverige har påträffats 19 arter fladdermöss: Fyra arter är rödlistade. Flera av arterna är vanliga. Sverige har, tillsammans med andra europeiska länder åtagit sig att skydda fladdermössens livsmiljöer i och med Sveriges anslutning till fladdermusöverenskommelsen EUROBATS (under Bonnkonventionen). Alla fladdermusarter i Sverige omfattas av skydd i artskyddsförordningens 4§ (2007:845).

Enligt artskydds-förordningen är det förbjudet att skada eller förstöra djurens fortplantningsområden eller viloplats.

Det framträder ett antal tydliga stråk i landskapet med viktiga födosöksområden på våren. Dessa innehåller produktiva våtmarker i kombination med andra biotoper. Ett stort och viktigt samband är området från Sköldnora i norr ned till Edsviken i söder och österut **via Hagby Ekopark** (täckta deponin) till Vallentunasjöns stränder.

Karta13. Fladdermusnätverket. Viktiga födosöksområden på våren visas i grönt (våtmarksbiotoper med hög insektsproduktion inkl. buffert på 400 effektiva meter).

Vildbina

Det är första gången ekosystemtjänsten pollinering är analyserad i en grönkil och första gången det skett över ett så stort område som i denna analys.

GIS-analyserna visar att det finns områden som enligt biotopkarteringen har blomrikedom men där det är brist på död ved. Ett sådant exempel är Hagby täcka deponi, kallat Ekoparken. Här är det lämpligt att anlägga s.k. veddepåer (lagra trädstammar som fälts vid exploatering eller som vinfälts i parker där de inte kan ligga kvar). Då kan funktionella miljöer för vildbin tillskapas snabbt.

Vildbinätverket är vid analys med maximalt spridningsavstånd på 500 m, ett sammanhängande nätverk inom biotopkarteringsområdet samt Danderyd, men det finns känsliga delar av nätverket, med områden som kan antas vara s.k. stepping stones. Mellan Berga och Västanberga/Stängselboda i Vallentuna kommun finns en känslig del av nätverket. Kring **Hagby** och kring Kvarnviken (nordöstra delen av sjön Norrviken) är en känslig del av nätverket i Upplands Väsby kommun som kopplar samman norra och södra delen. Kring Väsjön i Sollentuna finns en känslig del av nätverket, en länk mellan Törnaskogen och Rinkebyskogen i Danderyd.

Text till bild på nästa sida

Vildbinätverket. Konnektivitetsanalys med maximalt spridningsavstånd 500 m. Tolkning: Markerat område 1 visar hur livsmiljöer kring Fysingen, Grana och Barockparken i Väsby kopplar till biotopkarterad del av Rösjökilens. 2. Småbruten kulturbyggd, med rikedom på brynmiljöer, betesmarker, solbelyst naturskogsartad skog (ofta skogsbackar, åkerholmar) och gamla ädellövträd. Detta skiljer mot den sydöstra delen av kilen som präglas mer av sprickdalslandskap med hållmarkstallskog och barrskogar. Mellan Berga och Västanberga/Stängselboda i Vallentuna kommun i norra delen av biotopkarteringsområdet finns en känslig del av nätverket med stepping stones. 3. Landskapet kring Sköldnora är ett bra exempel på del av nätverket där både resurser med boplatser (död ved) och föda (blomrikedom) finns nära varandra. Hagby täckta deponi, kallad ekoparken, i östra delen av markering nr 3, är exempel på landskap där det finns blomrikedom men brist på död ved. Här kan skapande av veddeponi snabbt skapa funktionella aktivitetsområden med boplatser och föda för vildbin. 4. Känslig del av nätverket i Sollentuna kommun kring Väsjön som kopplar samman norra och södra delen i kilen. 5. Känslig del av nätverket med länk mellan Sollentunas trädmiljöer och Rinkebyskogen i Danderyd. Observera att olika delar av analysområdet har olika indata

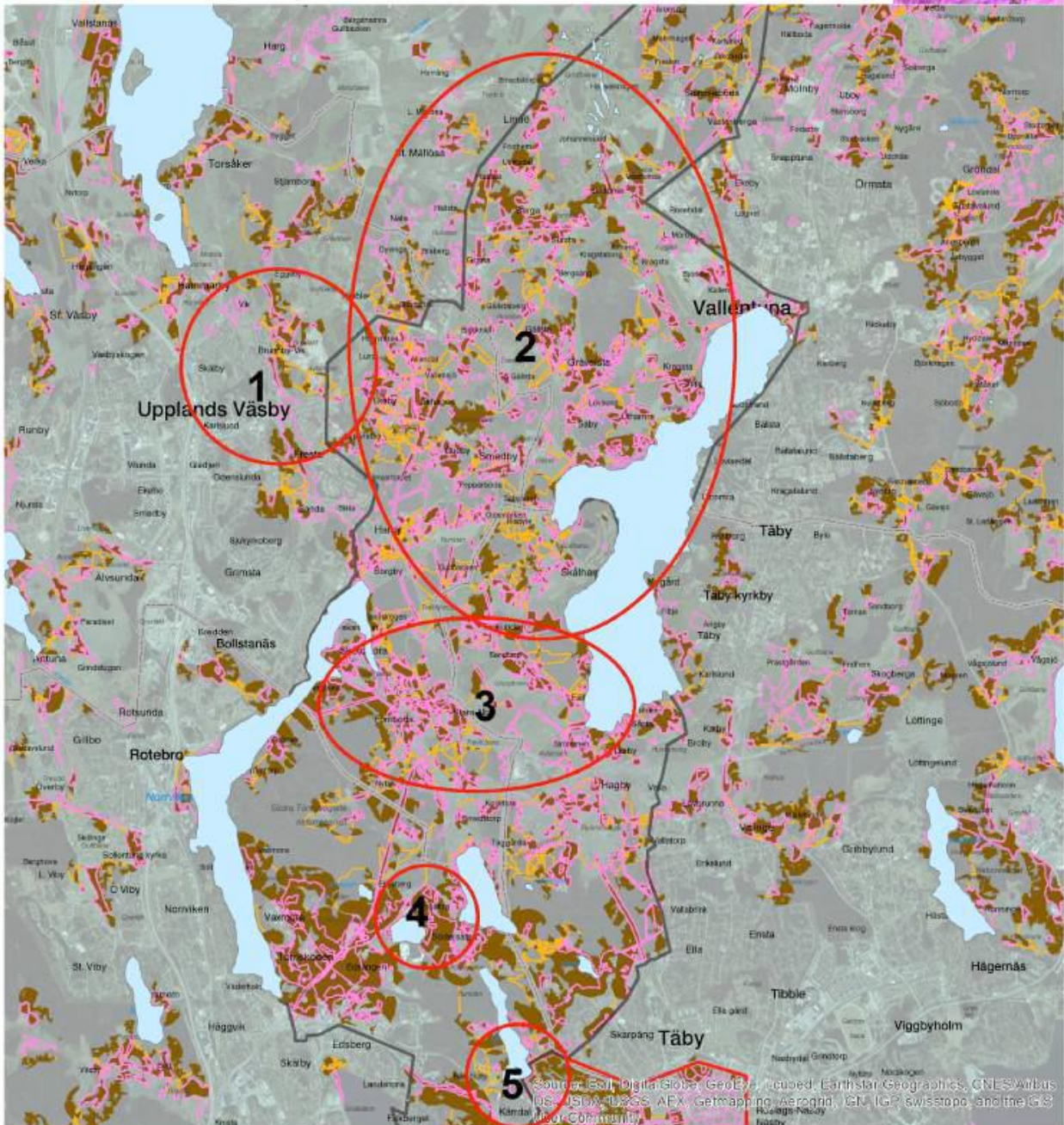

Vildbinätverket - död ved, gamla träd och blomrikiedom

Konnektivitetsanalys med MatrixGreen.

Översikt biotopkarterat område

Utanför biotopkarterat område och Danderyd har KNAS satellitbidskartering och LST trädinventering använts.

- Födosöksområden blomrikiedom
- Aktivitetsområde med boplatser (gamla träd, död ved) och föda (blommor) inom 200m
- Spridningslänk mellan livsmiljöområden reproduktion, maxavstånd 500 effektiva meter
- Avgränsning biotopkartering
- Indata Danderyd. Urval från fältinventering gammal tall.
- Kommungränser

Kartproduktion: 2014-10-16

0 1 2 4 Kilometers

